

ikke kan få tilkendt 100 pct. pension, når alle speciallæger siger, at vedkommende er 100 pct. uarbejdsdygtig, så svarer ministeren jo: Det afgøres ud fra en samlet vurdering, herunder lægekonsulentens vurdering af sagen.

Så ministeren har altså selv givet anledning til, at det her område bliver misforstået. Derfor skal ministeren ikke komme her på talerstolen og som svar på Fremskridtspartiets ganske glimrende forslag beskyldte Fremskridtspartiet for, at vi prøver på at gøre lægekonsulenterne til noget, de ikke er. Det er socialministerens egne ord, og det kan selvfølgelig dokumenteres i svar efter svar fra socialministeren.

Det, lægekonsulenten gør, er jo netop at sidde og tolke og vurdere speciallægenes vurdering og diagnose af den pågældende borger. Det er jo klart, at den pensionsgivende myndighed, der sidder og skal kigge på det her, som oftest er lægfolk, som ikke har den store speciallægeviden, og derfor hægter de sig ofte op på, hvad det er, lægekonsulenten siger.

Man indhenter en udtalelse fra lægekonsulenten om, hvad det egentlig er, der står i disse papirer. Og når lægfolk sidder og kigger i nogle papirer, hvor enhver kan se, at speciallæge efter speciallæge efter speciallæge og måske endda også arbejdsprøvningen nede ved Revacentret siger 100 pct. uarbejdsdygtig, så er spørgsmålet, hvordan disse lægfolk pludselig kan komme frem til, at vedkommende kun er 50 pct. uarbejdsdygtig. Det må være, fordi der er en eller anden instans, der på et tidspunkt kommer ind og siger det.

Almindelige mennesker kan ikke sidde og sige 5 gange 100 divideret med 5, det giver 50. Det kan almindelige mennesker simpelt hen ikke, så der må være en instans, der kommer ind på et tidspunkt. Og det er her, lægekonsulenten kommer ind. Det ved vi jo godt, det ved vi jo godt, og hvis ikke man ved det, så burde man prøve at tage ud og følge nogle af de sager ud i kommunerne.

Det her forslag er jo alt andet lige blevet langt mere relevant, i og med vi nu er kommet i den situation, at hele kompetencen bliver lagt ud til kommunerne, og nævnene ikke længere skal sidde og træffe afgørelse i de her sager. Netop det, at vi lægger det helt ud til kommunerne, gør jo, at lægekonsulentens rolle i den grad burde være langt mere åben og ærlig over for borgerne. Og hvis der findes misforståelser, og det tror jeg gerne der gør, ikke mindst takket være ministeren, så burde ministeren sørge for,

at de misforståelser blev ryddet af vejen, og det er jo sådan set det, forslaget siger. Så hvis ministerens mening var, at misforståelserne skulle ryddes af vejen, ja, så bør man støtte Fremskridtspartiets forslag. Det er netop det, det går ud på.

Så vil jeg godt sige, at jeg er da helt enig med SF's hr. Villy Søvndal, der siger, at man ikke nødvendigvis behøver at have en skriftlig redogørelse for, hvorfor man har truffet den afgørelse, man har gjort. Det kun er i de sager, hvor den bevilgende myndighed eller lægekonsulenten omgør de indstillinger, der ligger fra speciallægerne, at det er vigtigt, at vi får en eller anden form for skriftlig begrundelse for, hvorfor man pludselig har fundet ud af, at vedkommende ikke er 100 pct. uarbejdsdygtig, selv om alle papirer viser, at vedkommende er det.

Og så kan jeg heller ikke lade være med at tro, at hr. Villy Søvndal ret i, at der ude i kommunerne er en eller anden økonomisk interesse i, at man sætter pensionerne lavere; end man egentlig burde gøre, hvis man så objektivt på det her.

Desværre tror jeg, at der i nogle kommuner, hvor økonomien kan være lidt trængt, ligger et dårligt incitament til, at man siger: Vi skærer lidt ned på det her område. Det er i hvert fald den fornemmelse, man får, når man læser de mange, mange, mange henvendelser, jeg har fået. Der ligger et eller andet økonomisk incitament til at skære ned og sætte folk på en lavere pensionsgrad, end de egentlig burde være.

Jeg synes også, det var interessant at bemærke, at såvel Venstre, SF, Enhedslisten og CD som Fremskridtspartiet kunne være enige om det her område. Det er så vigtigt et område, at det skal vi gøre noget mere ved, og jeg glæder mig utrolig meget til udvalgsarbejdet, for det ser ud til, at der kommer noget konstruktivt ud af det. Det glæder jeg mig til.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør ind-